

7. Scientia conditionata de actu futuro necessaria est ad prædestinationem talis actus, 2, lib. 1, cap. 7, num. 7. 255
 8. Quomodo scientia conditionata conducat ad intentionem, et electionem, ibid. cap. 8, n. 11 et 12. 263
 9. Scientia quæ est inter voluntatem finis, et medium in Deo reperiri potest, ibid. num. 12. 263
 10. Scientia causæ scientiam effectus in illa contenti, in Deo ratione præcedit, ibid. num. 13. 263

SCIENTIA FUTURORUM.

1. Scientia de rebus futuris an præcedat prædestinationem quoad ejus prædestinationem, 2, lib. 1, cap. 6, num. 6. 246
 2. Bifariam Deus prænocit aliquid esse futurum, ibid. num. 6. 246

SENSUS.

1. Quoties de re singulari aliquid simpliciter negatur, fit sensus distributivus, 3, lib. 6, cap. 7, num. 16. 689
 2. Sensus formalem reddunt verba significantia actionem, 2, lib. 6, cap. 7, num. 3. 686

SERMO.

1. Sermo significat orationem compositam, 3, lib. 9, cap. 2, num. 7. 724
 2. Sermo attribuitur Christo, ut persona composita, ibid. num. 7. 723

SIGNIFICATIO.

1. Significatio rerum, seu nominum non est naturalis, sed ad placitum, 1, lib. 2, cap. 31, num. 4. 182

SIGNUM.

1. Signum quid sit, 1, lib. 2, cap. 31, num. 4. 182
 Forma signorum missionum Spiritus sancti fuit quoad sensibilia propria color, aut lux, et sonus, etc., 3, lib. 12, cap. 6, num. 9. 816
 2. Signa sub quibus fiebant missiones visibiles a Deo peculiariter institui necessarium erat, 3, lib. 12, cap. 6, num. 13. 818
 3. Signum semper miraculoso modo fieri necesse non est, 3, lib. 12, cap. 6, num. 13. 818
 4. Signa Columbæ vocis Spiritus vehementis, etc. Ministerio Angelorum facta esse creduntur, 3, lib. 12, cap. 6, num. 13. 818
 5. Res illæ, quæ apparent in signis missionum Spiritus sancti, sunt res veræ quoad sensibiles qualitates, ibid. num. 14. 818
 6. Si signum missionis est sonus, est verus, et realis sonus, ibid. 818
 7. Si signum est vox, non est necesse ab anima media imaginatione, seu phantasia procedere, ibid. 818
 8. Si signum fuerit res aliqua lucida vel ignita veram lucem habere necesse est, ibid. num. 14. 818
 9. Signa quædam rationis ad prædestinationem, et probationem explicandam in mente divina distinguuntur, 2, lib. 6, cap. 4, num. 4. 680

SIMILITUDO.

1. Similitudo dupliciter dicitur, 3, l. 9, c. 8, n. 6. 745
 2. Similitudo ex vi suæ significationis non unitatem realem in forma, sed conformitatem requirit, 3, l. 4, cap. 15, num. 2. 647
 3. Una persona divina similis alteri dicitur, 3, lib. 4, cap. 15, num. 3. 647
 4. Similitudo et æqualitas quo pacto possint divinis personis attribui, 3, lib. 4, cap. 15, num. 1. 646

5. Verbum non habet similitudinem cum creaturis consubstantiali, 3, lib. 9, cap. 9, num. 9. 748
 6. Triplex potest dari similitudo, per quam fiat cognitio, 1, lib. 2, cap. 13, num. 1. 92
 7. Lumen gloriæ non concurrat ad visionem beatam per modum similitudinis objectivæ, sed virtutis activæ, ibid. num. 3. 93
 8. Similitudo objectiva Dei impossibilis est, ibid. num. 3. 93
 9. Similitudo quæ fundatur in unitate ejusdem formæ impossibilis est in creatura respectu Dei, ibid. num. 13. 97

SIMPLICITAS.

1. Simplicitas per se non addit rei perfectionem, 1, lib. 1, cap. 8, num. 4, et cap. 9, num. 4. 22 et 27
 2. Substantiam divinam simplicem esse omnino de fide est, 1, lib. 1, cap. 4, num. 1. 13

SONUS.

1. In die Pentecostes datus est Spiritus sanctus sub signo ingentis soni, 3, lib. 12, cap. 6, num. 10. 817
 2. Si signum missionis sit sonus, est verus et realis sonus, ibid. num. 14. 818

SPECIES.

1. Nulla species substantia esse potest, 1, lib. 2, cap. 13, num. 21. 99
 2. Species una per differentiam per quam constituitur, distinguitur ab alia, 3, lib. 7, cap. 4, n. 5. 667
 3. Species intelligibilis est accidens, cui per se convenit inherere, 1, lib. 2, cap. 12, num. 6. 86
 Eam per accidens inherere quo pacto dici possit, ibid. et 15. 86
 4. Species intelligibilis, quæ numera habeat, 1, lib. 2, cap. 12, num. 5. 87
 5. Species intelligibilis ad quid detur, ibid. num. 11, cap. 13, num. 14, et cap. 14, num. 8. 88, 97 et 101
 6. Species non habet similitudinem formalem objecti, 1, lib. 2, cap. 12, num. 12. 88
 7. Species non solum dicitur representare quatenus est principium actualis representationis, ibid. 88
 8. Non opus est, ut species intelligibilis sit in entitate immaterialior, quam objectum, 1, lib. 2, c. 13, num. 14. 97
 9. Objecta materialia in se sunt intelligibilia in potentia, per species sunt intelligibilia in actu, 1, l. 2, cap. 13, num. 14. 97
 10. Per æqualem speciem fieri nequit, ut hæc potentia melius, quam alia, si utraque tali specie utatur secundum totam activitatem illius, 1, lib. 2, cap. 21, num. 15. 127
 11. Species impressa non est Verbum, 3, lib. 9, cap. 2, num. 9. 724
 12. Species et objectum non sunt ejusdem rationis specificæ in aliquo esse reali, sed in virtute efficiendi, 1, lib. 2, cap. 13, num. 20. 98
 13. Species impressa quomodo determinet potentiam, 1, lib. 2, cap. 12, num. 13. 89
 14. Species naturalis per quam Deus videatur, nulla est, ibid. cap. 12, num. 1. 85

SPECIES DIVINITUS INFUSE.

15. Species intelligibilis per quam intellectus creatus possit Deum videre possibilis est, ibid. cap. 13, num. 10 et 17. 96 et 98
 16. Species intelligibilis Dei si daretur, non naturali-

- ter, sed libere a Deo emanaret, 1, lib. 2, cap. 13, num. 11. 96
 17. Species intelligibilis Dei, si detur, non erit comprehensiva ipsius Dei, ibid. num. 11 et 18. 96 et 98
 18. Minus est ad imaginem Dei species ipsius si esset, quam anima, vel Angelus, 1, l. 2, c. 13, n. 21. 99
 19. Species infusæ sunt accommodatæ virtuti intelligendi et actui ad quem dantur, 1, lib. 2, cap. 13, num. 11. 96
 20. Animis separatis species infundi in beatitudine certum est, non ita certum infusas fuisse beatorum animis in sinu Abrahæ, 1, lib. 2, cap. 28, n. 14. 173

SPECULATIVUM.

1. Beatam visionem esse solum speculativam qui existimarint, 1, lib. 2, cap. 18, num. 10. 115
 2. Visionem beatam esse practicam et speculativam verior opinio, ibid. num. 11. 115
 3. Speculativam esse simpliciter beatam visionem, ut est de ipso Deo statuitur, ibid. num. 12. 116

Vide SCIENTIAM DEI PRACTICAM.

SPECULUM.

1. Quo pacto Deus dicendus sit speculum voluntarium, 1, lib. 1, cap. 24, num. 9. 142
 2. Visio in speculo non terminatur ad imaginem, sed ad rem ipsam, 1, lib. 2, cap. 25, num. 44. 158
 3. Beatos videre essentiam divinam tanquam in speculo quomodo intelligendum sit, ibid. 158

SPES.

1. In Deo non reperitur proprie spes, 1, lib. 3, cap. 7, num. 8. 219

SPIRATIO.

1. Spiratio activa est relatio realis Patris et Filii ad Spiritum sanctum, qua illius principium sunt, 3, lib. 5, cap. 4, num. 5. 658
 2. Spiratio et Paternitas non distinguuntur actualiter in re ipsa, sed fundamentaliter, ibid. c. 5, n. 6. 661
 3. Distinctio actualis inter spirationem et paternitatem ratione completur, 3, l. 5, cap. 5, num. 6. 661
 4. Spiratio et Filiatio virtute, ac fundamentaliter distinguuntur, ibid. 661
 5. Spiratio activa vere, proprie, ac simpliciter est una res relativa simplex, Paternitati et Filiationi identificata, ibid. cap. 6, num. 5. 663
 6. Paternitas et Spiratio non sunt duæ res, ibid. c. 7, num. 3. 664
 7. Filiatio et Spiratio, ibid. cap. 7, num. 8. 665
 8. Spiratio in quibus conveniat cum personalibus relationibus, ibid. cap. 8, num. 2. 666
 9. In quibus differat, ibid. num. 4. 666
 10. Spiratio cur communicabilitatem repugnantem relationi personali habeat, ibid. num. 5. 667
 11. Spiratio non habet propriam subsistentiam, ibid. num. 6. 667
 12. Spiratio est in Deo quasi per quamdam resultantiam, ibid. num. 7. 667
 13. Spiratio activa fundamentum habet, ibid. n. 8. 668
 14. Spirationis a Paternitate differentia, 3, lib. 5, c. 8, num. 10. 668
 15. Inter spirationem, et processionem discrimen, ibid. num. 11. 668
 16. Spiratio activa est notio, ibid. cap. 9, num. 5. 670
 17. Relatio Spiritus sancti spiratio vocatur, 3, lib. 11, cap. 1, num. 8. 775
 18. Vocatur generali nomine processio, ibid. 775

19. Nominis complexo passiva spiratio dicitur, ibid. 775

SPIRATOR.

1. Patres, et Filii dicuntur duo Spirantes, 3, lib. 10, cap. 7, num. 3. 771
 2. Spirator immediate, ac determinate pro subsistente in virtute spirandi supponit, 3, l. 10, c. 7, n. 6. 771
 3. Filius est spirator, 3, lib. 10, cap. 3, num. 7. 763
 4. Hoc nomen Spirator dupliciter accipi potest, 3, lib. 10, cap. 4, num. 6. 765
 5. Pater, et Filius sunt unus Spirator, ibid. cap. 7, num. 3. 771
 6. Nomen Spirator substantivum est, ibid. 771
 7. De formali dicit unam formam *Spirator*, ibid. 771

SPIRANDI VIRTUS.

1. In Patre, et Filio est una tantum virtus spirandi, eodem numero, et utique realiter communis, 3, lib. 10, cap. 5, num. 3. 767
 2. Virtus spirandi de formali dicit absolutum, scilicet voluntatem, vel amorem, ibid. num. 6. 768
 3. In virtute spirandi duo includuntur, ibid. cap. 6, num. 4. 769

SPIRITUS SANCTUS.

1. Spiritus sanctus quare vocetur amor, 3, l. 1, c. 5, num. 5. 550
 2. Spiritus sanctus procedit per actum amandi ut talis est, 3, lib. 1, cap. 6, num. 15. 556
 3. Spiritus sanctus una est ex personis Trinitatis, verusque Deus, 3, lib. 2, cap. 5, num. 4. 585
 4. Spiritui sancto attributa operaque intellectualis substantiæ tribuuntur in Scriptura, ibid. 585
 5. Spiritus sancti vera divinitas ostenditur, ib. n. 5. 585
 6. Spiritui sancto distributio, et operatio gratiæ tribuitur, ibid. num. 7. 586
 7. Quomodo Spiritui sancto Spiritus sancti nomen proprium sit, ibid. cap. 6, num. 3. 586
 8. Spiritus sanctus non solum, distinguitur ab aliis personis divinis, sed etiam ab omnibus personis creatis, 3, lib. 7, cap. 4, num. 6. 698
 9. Processio Spiritus sancti a Filio est, 3, l. 10, c. 1, num. 1. 753
 10. An persona Spiritus sancti esset, quæ nunc est, si non procederet a Filio, ibid. cap. 2, num. 10. 759
 11. An si Spiritus sanctus non procederet a Filio esset distincta persona ab illo, ib. num. 3. 758
 12. Pater ut est principium Filii, et Filius, ut est principium Spiritus sancti, in re non sunt duo principia, sed ratione tantum, 3, l. 10, c. 7, n. 8. 772
 13. *Spiritus sanctus*, est nomen proprium tertie Trinitatis personæ, 3, lib. 11, cap. 4, num. 2. 774
 14. Hoc nomen *Spiritus* motionem, seu impulsum significat, 3, lib. 11, cap. 1, num. 2. 774
 15. Solet significare rem subtilissimam, ibid. 774
 16. Ventus *Spiritus* appellatur, 3, l. 11, c. 1, n. 2. 774
 17. Vox *Spiritus* ad res incorporeas significandas translata est, ibid. cap. 1, num. 2. 774
 18. Spiritus vocatur quod per dilectionem procedit, ibid. 774
 19. Spiritus non significat relationem, ib. num. 3. 774
 20. Hæc vox Spiritus sanctus ut personalis significat relationem, ibid. num. 3. 774
 21. Nomina *Spiritus et sanctus* esse communia Patri, et Filio, 3, lib. 11, cap. 1, num. 3. 774
 22. Spiritus sanctus ut est nomen incomplexum est proprium tertie personæ, ibid. 774

23. Spiritus sanctus immediatione suppositi a Filio procedit, 3, lib. 10, cap. 3, num. 2. 761
24. Pater producit immediate Spiritum sanctum immediatione virtutis, 3, lib. 10, cap. 3, num. 3. 762
25. Spiritus sanctus immediate a Patre, et a Filio procedit, ibid. num. 5. 762
26. Pater et Filius æque, et per se producit Spiritum sanctum, 3, lib. 10, cap. 3, num. 8. 763
27. An Spiritus sanctus sit eodem modo a Filio quo a Patre, ibid. num. 11. 764
28. Non datur quoddam constitutum immediate subsistens constans ex essentia, et relatione spirationis activæ, quod sit prius origine, quam Spiritus sanctus, 3, lib. 10, cap. 4, num. 3. 764
29. Pater et Filius diligendo Divinitatem suam producant Spiritum sanctum, 3, l. 11, cap. 2, n. 2. 776
30. Pater et Filius producant Spiritum sanctum se ipsos diligendo, ibid. num. 3. 776
31. Pater et Filius producant Spiritum sanctum diligendo ipsum, ibid. num. 4. 777
32. Pater et Filius producant Spiritum sanctum diligendo etiam Spirationem activam, ibid. n. 5. 777
33. An Pater et filius recte dicantur diligere creaturas Spiritu sancto, 3, lib. 11, cap. 3, num. 12. 782
34. Spiritus sanctus ex vi suæ originis procedit, ut donum, ibid. cap. 4, num. 2. 782
35. Spiritus sanctus non est Filius, ib. c. 5, n. 1. 784
36. Spiritus sanctus representat suum principium objective, ibid. cap. 6, num. 13. 793
37. Ut aliquis dicatur dare Spiritum sanctum, debet esse causa gratia, 3, lib. 12, cap. 3, num. 3. 800

SUBSISTENTIA.

1. Subsistentia quid apud antiquos Ecclesiæ Patres, quidque significet apud scholasticos, 3, l. 3, cap. 4, num. 1. 593
2. Subsistentiæ personales tres, ac realiter distinctæ dantur in divinis personis, ibid. num. 3. 594
3. Subsistentia non solum, ut natura, sed etiam, ut persona subsistat, necessarium est, ib. n. 11. 595
4. Subsistentia personalis Dei alienam terminat naturam, 3, lib. 3, cap. 5, num. 8. 597
5. Subsistentia magna perfectio est, 3, lib. 3, cap. 9, num. 16. 606
6. Subsistentia nunc pro ratione subsistendi sumitur, 3, lib. 4, cap. 11, num. 14. 644
7. Spiratio non habet propriam subsistentiam, 3, l. 5, cap. 8, num. 6. 667

SUBSTANTIA INCREATA.

1. Substantia abstrahere potest a creata, et increata in conceptu communi, 3, lib. 7, cap. 6, num. 6. 709
2. Divina substantia spiritalis est, 1, lib. 1, cap. 3, num. 5 et 7. 9
- Et illius esse de fide demonstratur, ibid. num. 10. 11
3. Substantia completa, et singularis datur in divina natura, quæ persona non est, 3, l. 1, c. 1, n. 6. 575
4. Unam personam producere aliam de sua substantia, quomodo intelligendum sit, 3, l. 6, c. 6, n. 5. 685

CREATA.

5. Substantia supernaturalis impossibilis est, 1, l. 2, cap. 9, num. 14. 77
6. Substantiæ incorruptibiles quomodo entia necessaria dicantur, 1, lib. 2, cap. 3, num. 5. 55
7. In substantiis intellectualibus, quæ sint prædicata essentiæ adjuncta, 1, lib. 1, cap. 9, num. 7. 27

8. Circa substantias versatur prædestinatio, circa accidentia vero minime, 2, lib. 1, cap. 4, n. 4 et 5. 243

SUBSTANTIVUM.

1. Ad substantivi multiplicationem personarum multiplicatio requiritur, 3, lib. 4, cap. 1, num. 2. 618
2. Ad substantivi nominis unitatem sufficit unitas formæ, 3, lib. 4, cap. 12, num. 4. 642
3. Substantiva in Deo non multiplicantur, nisi multiplicata forma, 3, lib. 7, cap. 2, num. 3. 693
4. Ad pluralitatem substantivi non sufficit pluralitas formæ, nisi multiplicentur supposita, 3, l. 10, c. 7, num. 7. 772

SUCCESSIO.

1. Successio temporum nihil ad electionem conducit, 2, lib. 1, cap. 12, num. 11 et 12. 285

SUPPOSITIO.

1. Suppositionis definitio quomodo intelligenda sit, 3, lib. 6, cap. 7, num. 8. 688
2. Eandem suppositionem servant termini in affirmativa, et negativa propositione, ibid. num. 14. 689
3. Quando de termino communi aliquid prædicatur, quod solum convenire potest naturæ, subjectum a prædicato restringitur ad suppositionem pro illa, 3, lib. 6, cap. 7, num. 7. 687

SUPPOSITUM.

1. In Deo verum suppositum utraque hypostasis est, 3, lib. 1, cap. 1, num. 13. 535
2. In Deo plura supposita sunt, et plures hypostases, ibid. cap. 2, num. 8. 537
3. Supposita per modum realem constituuntur, 3, lib. 1, cap. 2, num. 6. 637

STATUS.

1. Ea dicuntur pertinere ad statum cuiusque beati, quæ necessaria sunt ad exercendas actiones convenienter in tali statu, cum operari debeant prudenter, et jucunde, 1, lib. 2, cap. 28, num. 16. 173

Vide verbum INNOCENTIA.

TERMINUS.

1. Terminus prædestinatorum quis sit, 2, lib. 1, c. 4, num. 3. 243
2. Terminus gloriæ unus est, gratiæ autem plures, ib. cap. 5, num. 16. 248
3. Terminus solet esse objectum primum, quod voluntati proponitur, 2, lib. 1, cap. 8, num. 45. 272
4. Terminus productus per dicere in æterno Patre est subsistens, et vere Verbum, 3, lib. 1, cap. 6, num. 13. 553
5. Terminus adæquatus originum est persona producta, 3, lib. 6, cap. 6, num. 1. 684
6. Essentia ut communicata personæ est terminus formalis supposita, ut conditione, relatione, ibid. num. 2. 685
7. Terminus formalis in omni actione est natura vel forma, 3, lib. 6, cap. 6, num. 2. 685
8. Terminus formalis aliquando potest præexistere productioni, ibid. num. 4. 685
9. Quando terminus formalis nec producitur nec com-
producitur, supponitur productioni, ibid. n. 5. 685

TIMOR.

1. Timor non competit Deo, 1, lib. 3, c. 7, n. 8. 219
2. Timor quid requirat, ibid. 219

TOTUM.

1. Sit-ne totum in Trinitate et pars, 3, lib. 1, cap. 10, num. 8. 564

TRINITAS.

1. Trinitatis mysterium non esse impossibile, positive demonstrari nequit, 3, lib. 1, cap. 2, num. 4. 537
2. Trinitatis cognitio non solum non est Angelo naturalis, sed nec etiam est possibile per divinam relationem distingui a visione intuitiva, 3, lib. 1, cap. 11, num. 17. 569
3. Trinitatis mysterium nullo modo rationi repugnat naturali, ibid. num. 18. 569
4. Trinitatis revelatio esse potest, ib. c. 12, n. 2. 570
5. Beati clare Trinitatis mysterium agnoscunt, ib. 570
6. Trinitatis mysterium Angelis innotuit per revelationem, ibid. 570
7. Trinitatis mysterium fide formatus homo rationibus probare potest habere convenientiam, ibid. num. 9. 572
8. Trinitati inesse quasi partes quantitatis discretæ transcendentalis quomodo intelligatur, 3, lib. 3, cap. 9, num. 12. 605
9. In Trinitate utendum est vocibus solam distinctionem quoad supposita significantibus, 3, lib. 3, c. 13, num. 1. 616
10. Quomodo cum mysterio Trinitatis cohæreat illud principium, quæ sunt eadem uni tertio, etc., 3, l. 4, cap. 3, num. 6 et 7. 623
11. Trinitas ut sic, non est de essentia Dei, 3, lib. 4, cap. 5, num. 2 et 3. 628

Vide MYSTERIUM, REVELATIO.

TRISTITIA.

1. In Deo non est tristitia, 1, l. 3, cap. 7, num. 6. 218
2. In Deo non potest esse tristitia de malo culpæ sui amici, ibid. cap. 7, num. 6 et 7. 218
3. In Beatis tristitia esse nequit, ibid. 218
4. Quoties scriptura tristitiam Deo tribuit per metaphoram fit, ibid. 218

UNIO.

1. Uniri Deum in compositione extra hypostaticam repugnat etiam de potentia absoluta, 1, lib. 1, cap. 5, num. 8 et 9. 17
2. Unio hypostatica soli Deo repugnat, ib. n. 10. 17
3. Unio Divinæ essentiæ ad visionem beatam cum intellectu beato qualis, ib. l. 2, c. 12, n. 15. 89
4. Unio realis terminatur ad reale compositum, ibid. num. 10. 88
5. Unio objecti cum potentia solum necessaria est ad efficientiam, 1, lib. 2, cap. 12, num. 17. 90
6. Informatio animæ quoad substantialem unionem ejusdem rationis est in corpore mortali et immortalis, 1, lib. 2, cap. 30, num. 7. 183
7. Unio hypostatica non concurrat physice ad visionem beatam, nec dat ad illam capacitatem, ibid. cap. 30, num. 2. 182

UNITAS.

1. Unitas Dei ex quo sumitur, 3, l. 3, c. 6, n. 2. 599
- Eadem est maxime in Deo, 1, lib. 1, c. 6, n. 2. 48
2. Unitatis et multitudinis, seu pluralitatis non eadem servanda est ratio, 3, lib. 3, cap. 3, num. 9. 593
3. Ad unitatem quid sufficiat, ibid. 593
- Unitas sumi potest pro concreto substantivo, 3, lib. 3, cap. 7, num. 1. 600

4. Unitas, quæ in Divinis multiplicatur, nec specifica nec numerica est, ibid. num. 5. 601
5. Unum de Deo dupliciter prædicatur affirmative, et exclusive, 1, lib. 1, cap. 6, num. 2 et 3. 18

UNIVERSUM.

1. Multa condidit Omnipotentia Dei in universo, quæ meliora facere non potest in illo genere, licet quoad aliqua particularia potuerit perfectius facere, 1, lib. 3, cap. 9, num. 26. 230

VELLE.

1. Velle prout est commune creaturis, vere ac proprie dicitur per se ipsum voluntarium, 3, lib. 6, cap. 4, num. 9. 681
2. Non est prius velle spirare, quam spirare, neque e contra, ibid. num. 10. 681
3. Velle et intelligere essentialia sunt priora proprietatibus personalibus, 3, lib. 8, cap. 1, num. 6. 712
4. Deus ex necessitate vult suam bonitatem, 1, lib. 3, cap. 6, num. 4. 215
5. Deus vult rationales creaturas amore benevolentia, 1, lib. 3, cap. 7, num. 2 et 4. 217

VERBUM IN COMMUNI.

1. Verbum dividitur in externum et internum, 3, l. 9, cap. 2, num. 10. 725
2. Verbum internum et externum quid sit, ibid. 725
3. Verbum est et vocale et scriptum, materialiterque differunt, ibid. 725
4. Verbum vocale proprie est verbum, ibid. 725
5. Verbum item scriptum proprie est verbum, ib. 725
6. Verbum internum dividitur in verbum phantasie et mentale, ibid. num. 11. 725
7. In verbo intellectus potest distingui verbum vocis a verbo rei, ibid. num. 12. 725
8. Verbum vocis vocatur conceptus non ultimus, ibid. num. 12. 725
- Verbum rei est proprie verbum mentis, ibid. 725
9. Verbum dicit respectum ad naturam rationalem, ibid. cap. 2, num. 9. 724
10. Verbum dicit habitudinem ad mentem tanquam ad principium, a quo, ibid. 724
11. Verbum humanum in quibus differat et conveniat cum divino, ibid. num. 13. 725
12. Verbum propriissime de re omnino simplici dicitur, 3, lib. 9, cap. 2, num. 7. 724
13. Verbum dicit duplicem respectum realem et rationis ad significatum adæquatum, 3, lib. 9, c. 4, num. 4. 729

VERBUM INCREATUM.

1. Verbum dicit respectum ad creaturas, ib. n. 13. 552
2. Verbum et actus intelligendi in facto esse, non est unum prius alio, nec causa alterius, 3, lib. 1, cap. 6, num. 11. 554
3. Verbum divinum procedit per actum intelligendi, ut talis est, ibid. num. 15. 556
4. Filius est verbum, 3, l. 9, c. 1, n. 1. 720
- Processio Verbi Divini est vera generatio, ibid. n. 2. 720
5. Verbum dicit respectum ad creaturas, ib. n. 13. 722
6. Secunda Trinitatis persona est cum omni proprietate verbum, ib. c. 2, n. 6. 724
7. Verbum proprie dicitur de secunda persona, ibid. c. 3, n. 2. 724
8. Verbum personaliter dicitur de secunda persona, ibid. c. 2, n. 2. 727

9. Verbum divinum includit relationem realem ad proferentem, *ibid.* n. 4. 727
10. Verbum duplicem dicit respectum realem, et rationis, *ib.* 727
11. Verbum Divinum non dicit de formali aliquam proprietatem realem secundae personae a filiatione distinctam, *ibid.* n. 5. 727
12. Verbum procedit ex cognitione omnium attributorum absolutorum, quae in Deo sunt formaliter, *ibid.* c. 4, n. 1. 728
13. Verbum Divinum per se procedit ex cognitione totius Trinitatis, omniumque relativorum simul cum absolutis, *ib.* n. 4. 729
14. Verbum primario procedit per cognitionem personarum, *ib.* c. 5, n. 4. 733
15. Verbum procedit ex cognitione personarum formaliter, *ibid.* 733
16. Spiritus sanctus non est principium productionis, Verbi, *ib.* n. 5. 733
17. Verbum respectu Patris procedit ex cognitione intuitiva, *ibid.* num. 7. 734
18. Verbi productio ex visione intuitiva Spiritus sancti, *ibid.* n. 8. 734
19. Verbum ex vi suae processionis non procedit ad representandum Spiritum sanctum nisi secundario *ibid.* c. 9, n. 8. 748
20. Pater non potest dici principium Verbi ratione Paternitatis, *ibid.* 748
21. Verbum non esse imaginem creaturarum, *ibid.* n. 9. 748
22. An Pater intelligat verbo, *ib.* c. 10, n. 4. 750
23. Verbum generandi solum dicit habitudinem ad terminum productum, *ib.* n. 8. 751
24. Verbum non est medium cognoscendi creaturas secundum esse increatum quod in illo habent, 1, l. 2, c. 25, n. 16. 149
25. Verbum Divinum procedit ex cognitione comprehensiva Divinitatis, 3, l. 9, c. 6, n. 7. 736
26. Verbum Divinum non procedit ex scientia futurorum conditionatorum, 3, l. 9, c. 7, n. 9. 743
27. Verbum est vera et naturalis imago Patris, *ibid.* c. 8, n. 2. 743
28. Verbum procedit prius origine a Patre, quam Spiritus sanctus, 3, l. 10, c. 2, n. 14. 760
29. Quomodo Christus et Verbum dicatur moveri localiter, 3, l. 12, c. 1, n. 3. 795
30. Verbum post incarnationem non est missum nisi ratione humanitatis, *ibid.* c. 6, n. 3. 814
31. In Eucharistiae Sacramento quodammodo mittitur, *ibid.* n. 23. 820

VERBUM CREATUM.

1. Intellectus creatus dum intelligit verbum producit, 1, l. 2, c. 11, n. 1, et c. 13, n. 6. 82 et 94
2. Verbum mentis quid sit, 1, l. 2, c. 11, n. 1. 83
3. Videntes Deum verbum creatum producant quo videant, *ibid.* n. 5 et 7. 83
4. Impossibile est de potentia absoluta Beatos videre Deum nisi per verbum productum, *ibid.* n. 9. 85
5. Verbum per visionem productum immediate, et perfecte intellectum unit cum objecto, *ib.* n. 10. 85
6. Verbum ab intellectu productum cur sit necessarium in omni cognitione etiam beata, *ib.* n. 10. 85
7. Probabile est Beatos eodem actu, quo vident Deum videre Verbum a se productum, *ib.* c. 13, n. 6. 94

VERITAS DEI.

1. Veritas trifariam sumitur, omnibusque his modis

- est in Deo, qui est prima veritas, 3, l. 3, c. 8, num. 2. 602
2. Quid unaquaeque sit, *ibid.* 602
3. Veritas in intelligendo quid sit, *ibid.* 602
4. Haec non multiplicatur, sicut et illa, quae in dicendo est, *ibid.* 602
5. Veritas in essendo multiplicatur in Divinis, *ibid.* n. 3. 602
6. Veritas sine addito Deo attributa pro essentiali Divina veritate sumitur, 3, l. 3, c. 8, n. 5. 602
7. Veritas transcendens non cum essentia, sed cum entitate reciprocatur, *ibid.* c. 8, n. 4. 602
8. In Christo Domino est veritas essentialis hominis, non tamen personae humanae, *ibid.* n. 4. 205
9. Veritatem et falsitatem Deus cognoscit, 1, l. 3, c. 3, n. 12. 205
10. Veritas prior est, quam bonitas, 1, lib. 1, cap. 7, num. 1. 20
- Et quot modis dicatur, *ibid.* 20
11. Deus habet veritatem essentialem in essendo, 1, lib. 1, cap. 7, num. 5. 20
- Independentem ab intellectu creato quae non consistit in relatione rationis, *ibid.*, num. 6. 20
12. Deus est sua, et summa veritas in essendo, et cognoscendo, 1, lib. 1, cap. 7, num. 10. 21

VERITAS ENTIS CREATI TRANSCENDENS.

1. Verum quid addat enti, 1, l. 1, c. 7, n. 8 et 9. 21
2. Veritas non consistit in denominatione et cognitione divina, *ibid.* num. 7. 21
3. Veritas essentialis creaturae ex vi suae essentiae externa non est, *ibid.* cap. 8, num. 5. 22

VERITAS MORALIS.

4. Veritas moralis quid in nobis sit, et quod ei attributum respondeat in voluntate Divina, *ibid.* cap. 7, num. 2. 20
5. Veritas moralis supponit veritatem locutionis, quae in Deo est, *ibid.* num. 3. 20
6. Veritas moralis et locutionis supponunt veritatem cognitionis, quae in Deo est, *ibid.* cap. 7, n. 4. 20

VISIO INCREATA.

1. Visio unius personae divinae ita terminatur ad alias personas, ut relationes illarum non concurrant tanquam principium per quod ipsae videantur, sed sola essentia, 1, lib. 1, cap. 4, num. 6. 14

VISIO BEATA, QUAE ET QUALIS.

1. Visionem beatam esse supernaturalem omni intellectui creato de fide est, 1, l. 2, c. 8, n. 5 et 6. 70
- Etiam quoad substantiam, *ibid.* num. 7 et 9. 71
2. Visio beata est altissima participatio Divinae scientiae, 1, lib. 2, cap. 25, num. 20. 151
- Item visionis qua Deus se videt, cap. 17, num. 8, et cap. 19, num. 10. 115 et 118
3. Visio beata est evidens, certa et perfecta scientia Dei, *ibid.* cap. 18, num. 2. 113
4. Visio beata est intuitiva Dei cognitio, *ibid.* num. 4 et 6. 113
- Eadem est omni cognitione evidentior, *ibid.* n. 2. 113
- Ea item certior quam fides, *ibid.* num. 3. 113
5. Visio beata est similitudo representativa Dei, 1, lib. 2, cap. 11, num. 8. 84
6. Visio beata est qualitas producta in intellectu, *ibid.* 84
7. Visio beata vita dicitur et quare, *ib.* c. 10, n. 5. 84
8. Visio beata quomodo ex parte Dei sit naturalis

- quoad specificationem, libera quoad exercitium, *ibid.* cap. 12, num. 25. 92
9. Visio beata est cognitio simplex sine ulla compositione maxime respectu primarii objecti, 1, lib. 2, cap. 18, num. 7. 114
10. Visio beata compositionem continet, eminenter tamen et respectu secundarii objecti, *ibid.* 114
11. Visio beata est perfectissima intuitio perfectionum divinarum et perfectissimum iudicium quo Deus sit perfectus, *ibid.* num. 8. 115
12. Visio beata est eminenter reflexiva sui sine compositione tamen, 1, lib. 2, cap. 18, num. 9. 115
13. Visio beata, ut est de Deo est simpliciter speculativa, et solum practica ex vi secundarii objecti et quomodo, *ibid.* lib. 2, cap. 18, num. 12 et 13. 116
14. Visio beata ratione objecti excedit omnes alias cognitiones, quae Dei non sunt, et ratione modi differt ab aliis ejusdem Dei, quibus ipse non videtur prout in se est, *ibid.* cap. 19, num. 1. 116
15. Visio beata est actus cognitionis perfectissimus omnium, qui secundum ordinariam legem esse possunt, 1, lib. 2, cap. 19, num. 4 et 5. 117
16. Eadem est beatitudo formalis, *ibid.* num. 6. 117
17. Visio beata tam hominum inter se, quam inter Angelos et homines est ejusdem speciei, *ibid.* n. 4, 5, 7 et 8. 117
18. Visiones beatae sunt inaequales in representando objecto secundario, *ibid.* cap. 19, num. 10. 118
- Non tamen ita ut secundum unam sui partem representent hoc et secundum aliam aliud objectum, *ib.* num. 3. 116

VISIONIS BEATAE CAUSE.

1. Visio beata non fit per creationem, sed per veram educationem, 1, l. 2, c. 9, n. 3, et c. 10, n. 10. 73 et 81
2. Lumen gloriae est proximum principium visionis, non tamen integrum, *ibid.* cap. 9, num. 13. 76
3. Intellectus beati effective concurrat ad beatam visionem, *ib.* c. 10, n. 8, et c. 15, n. 8. 80 et 103
4. Intellectus elevatur ad faciendam visionem beatam, ut instrumentum Dei, *ibid.* cap. 10, n. 14. 81
5. Quilibet intellectus influit in visionem beatam secundum totam activitatem luminis, 1, lib. 2, c. 21, num. 15. 127
6. Visio beata non fit per creatam Dei speciem, 1, l. 2, c. 12, n. 45, c. 15, n. 19. 92 et 107
7. Quo pacto Divina essentia uniat cum intellectu beato in ratione objecti, 1, lib. 2, c. 12, n. 15. 89
8. Efficientia ex parte Dei ad visionem Dei est ex essentia, ex relationibus personalibus esse non potest, *ibid.* cap. 12, num. 23. 91
9. Lumen gloriae datur in beatis, ut eorum elevet intellectus ad visionem beatam, *ibid.* cap. 14, num. 3, et cap. 15, num. 3. 100 et 102
10. Lumen tribus modis concurrat ad visionem, *ibid.* cap. 15, num. 25. 108

VISIONIS BEATAE OBJECTUM.

1. Objectum visionis beatae primum est Deus, 1, lib. 2, cap. 11, num. 10. 85
- Et consequenter relationes Divinae, *ib.* c. 20, n. 24. 123
2. Visio beata, ut alii actus, sumit suam speciem ab objecto, et a modo attingendi illud, *ibid.* cap. 19, num. 9. 118
3. Objectum secundarium visionis beatae non potest illam specificare, *ibid.* num. 11. 118

VISIONIS TERMINUS.

Vide VERBUM.

VITA ET VIVENS.

1. Deus est essentialiter vivens, et esse Dei est vivere substantialiter, 1, lib. 1, cap. 1, num. 11. 3
2. Quomodo Deus vivat in se operando, *ib.* n. 12. 3
3. Vita substantialis Dei quomodo differat a substantiali vita creaturae, *ibid.* 3
4. Deum essentialiter vivere intellectuali vita de fide est, *ibid.* num. 13. 3
5. Vita dicitur beata visio et quare, 1, lib. 2, cap. 10, num. 5. 73

VOCATIO.

1. Primo vocatio et initium salutis gratis homini conceditur, 2, lib. 2, cap. 20, num. 17. 422
2. Vocatio bifariam sumitur, 2, lib. 3, c. 6, n. 1. 468
3. Quinam proprius praedestinationis effectus sit, *ib.* num. 3. 469
4. Vocatio quaelibet praedestinati, quae ad aliquem effectum est efficax, praedestinationis ejus effectus est, 2, lib. 3, cap. 6, num. 4. 469
5. Vocatio inefficax in praedestinati praedestinationis effectus est, 2, lib. 3, cap. 6, num. 5. 469
6. Vocatio, gratiae non datur propter ingenium, sed est dispositio, ut homo fiat ad gratiam idoneus, 2, lib. 3, cap. 7, num. 11. 474

VOLUNTARIUM.

1. Voluntarium bifariam accipitur, 3, lib. 6, cap. 4, num. 2. 679

VOLUNTAS DEI.

1. Dei voluntas de salute hominum libera, non necessaria est, 2, lib. 4, cap. 2, num. 8. 489
2. Dei voluntas circa salutem hominum est per modum prosecutionis quantum ex se est, *ib.* n. 10. 490
3. Dei voluntas de salute omnium est actus aliqua ex parte efficax, non tamen absolutus, *ibid.* cap. 2, num. 11. 490
4. An sit haec voluntas beneplaciti, neque, *ibid.* 490
5. Voluntatem Dei de salute non electorum aequalem esse incertum est, utrumque tamen facile defendi potest, *ibid.* n. 13. 491
6. Voluntas Dei aequae erga praedestinos, et reprobos benevolentiam habet, 2, l. 1, c. 7, n. 10. 256
7. Voluntas justitiae posterior est voluntate misericordiae, 2, l. 1, c. 8, n. 14. 264
8. Voluntas Dei licet gloriam praedestinati, ut finem ipsorum velit, tamen hoc ipsum vult tanquam medium ad manifestationem suae bonitatis, 2, l. 1, c. 11, n. 8. 282
9. Unico voluntatis actu Deus diligit, et eligit praedestinos, 2, l. 1, c. 11, n. 3. 281
10. Voluntas Dei absoluta circa particularem actum libertati non contradicit, 2, l. 1, c. 13, n. 9. 287
11. Voluntas intentionis et executionis in Deo ratione distingui ur, *ibid.* c. 14, n. 3. 291
12. Quomodo haec utraque voluntas sit necessaria, *ibid.* n. 8. 292
13. Voluntas Dei inefficax salvandi illi naturalis non est, *ibid.* c. 15, n. 5. 294
14. Voluntas Divina non tantum libere, et efficaciter vult effectus, sed etiam fines eorum, uniusque ad alium ordinationem, *ibid.* n. 6. 294
15. Voluntatis libertas tollatur oportet si ponitur imperii actus in intellectu a caeteris distinctus, 2, l. 1, c. 16, n. 6. 298